

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. De perfectione voti obedientiae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Et ex parte nostrâ, præter quàm hic inimicus subjungitur mortificatione continuâ, sensuum custodia, subtractione occasionum, vincitur & superatur quoque, ut docet Chrysostomus, *Consideratione superna pulchritudinis. Climac.* Quæcunque anima contempletur, animatque infansiam æterni Verbi pulchritudinem, flocci æstimat, respicit, spernitque totum Mundi decorem & splendorem. Et hæc de virtute Castitatis, ejusque puritate & perfectione.

CAP. V.

De perfectione Voti Obedientia.

Obedientiæ perfectio desumitur principaliter ex fine, cum quis obtemperat homini, sicut Domino, ut *Ephes. 6.* docet Apostolus: pura, Superiori, in quantum respiciatur Christum, & est Vicarius Christi. Obedientiæ namque, de qua nobis sermo est, non est politica, sed religiosa: non naturalis, sed supernaturalis, sequela Gratiæ, in ordine ad vitam æternam. Hinc sequitur ad perfectionem Obedientiæ, pro ut est virtus moralis, sufficere executionem præcepti, voluntatisque Superioris ordinantis, ita, ut motivum & ratio formalis, ut vocant, Obedientiæ sit ipsum præceptum & ordinatio; verùm ad perfectionem Obedientiæ, in quantum est virtus religiosa & supernaturalis, insuper necessarium esse, ut quis ultimatè obediat præcepto Superioris, in quantum est præceptum & ordinatio Dei.

Etenim Apostolus obedientiam doceat esse quoque exhibendam Superioribus sæcularibus tanquàm Christo (*Obedite Dominis carnalibus, sicut Christo*) nihilominus *Ephes. 6.* discrimen est non exiguum. Etenim obedientia Superioribus temporalibus debita ex natura sua naturalis est, & ordinata solum ad finem naturalem, & in ea dicitur quis obedire Christo, in quantum Christus ordinavit & præcepit, ut Dominis temporalibus obediat;

est Obedientia religiosa ex natura sua supernaturalis & juxta eam obedimus Christo, non rapimus, Christus ita vult; sed particulari ratione, quia superiores Religiosi repræsentant Christum, & sunt Vicarij: de quibus ipsemet Christus ait: Qui vult me audire.

Luc. 10.

Uti igitur acquiratur perfecta Obedientia, scilicet voluntatem Dei, veluti finem ultimam respiciamus, oportet, obediamusque voluntati superioris, in quantum repræsentat imaginem Dei: admodum *idem est motus in imaginem & in imaginem* (eodem siquidem latræ cultu adoratur imago Christi & Crucifixus) ita eadem, qua Deo, Superiori in quantum est Vicarius Dei, debetur obedientia.

S. Bern. tr. de prece. & disput.

juxta D. Bernardi dictum: *Pari obedientia deservimus sive Deo, sive homo Vicarius Dei, mandata quæ tradiderit.* Et hæc de perfectione Obedientie: nunc ad illius exercitium.

Primo. In materiâ Obedientie, tanquam principium supponendam est, Obedientiam religioſam non esse fundatam in cognitione sensus, vel rationis naturalis; sed in consideratione Fidei, *secundum rationes æternas.* Siquidem principalis Superioris præcipit, non est homo, sed Deus: & propter aliam nostræ prædestinationis finem, certissimum est, nos nescire, quænam salutis nostræ sint media, eoque prorsus esse incognita. Solus Deus, uti solus prædestinare potest, ita solus ea cognoscit, & Religioſum ponit, non per aliam, nisi per Obedientiam. Ergo quasi cæci, absque ulteriori discursu, per Superiori nobis indigitatam ambulemus: illud est præcipium exercitium, officium, & onus, quod imponit Obedientia, & securi erimus, ut periremus ad finem æternæ Gloriæ. Hæc est totalis cautio Religioſorum, inquit Bernardus, quia *voluntate ad manus duci, veluti Paulus.* Et tamen, juxta S. Bernardum illud est prædestinatorum signum & indicium, quod comparantur ovibus, *quia oves non disputant, & sequuntur.* Igitur Religioſus oculo Fidei respiciat Christum in Superiori, eiq; obedire magis cum

Serm. de Convers. S. Pauli.

quia in iis, quæ præcipiuntur, *causa principalis Christi* est, homo tantum ministerialis, mandans & præcipiens solum, in quantum est minister & Vicarius Christi, dicens: *Ecce ego mitto vos. Quasi dixerit Dominus Matth. 10.* (exponit Chrysostomus) *Hoc sufficit ad consolationem D. Chryf. v. 17. hoc sufficit ad sperandum, non timendum super-ventura mala: Ego mitto vos. Ratio verò, juxta S. Thomam, est, quia Deus elargitur nobis vires juxta pondus Obedientiæ a nobis ferendum, quas vires dare non potest Superior temporalis.*

Secundò. Obedientia debet esse pura, absque alio pro- S. Greg. 23. pio commo. Oportet obedire propter Obedientiã, non moral. 625. propter molumentum Obedientiæ. Obedientiã avide arripimus: nulla alia de causa, nisi quia Obedientiã est: con- cilebat S. Ignatius: & tunc pura erit Obedientiã, quando motivum fuerit beneplacitum Dei, & sanctissima vo- luntas ejus, sine alio respectu humano. Hæc Obedien- tiã excellentia est, quæ facit idem velle, & nolle cum Deo, ac uti facit Caritas: ac differunt solum in modo:

Obedientiã, ut subditus, Caritas, ut amicus. In opera- 2. 2. q. 104. tibus, ut solum respicias objectum increatum, puram a. 3.

vultatem Dei, non tuam consolationem, satisfactionem, & complacentiam. Hæc primi pec- cati causa, ac proinde totius Mundi ruina extitit, veluti docet D. Augustinus: enim verò haud contenta fuit Eva sola voluntate & autoritate Dei; sed, ut obediret, alium inquirebat notitiam, aliam investigabat rationem: Dicebat enim, juxta S. Augustinum: *Si bona est arbor, S. Aug. in quare non tango? Si mala, quid facit in Paradiso? Bonã Psal. 70.*

Et subjungit idem S. Doctor: *Non potuit Dominus perfidius demonstrare, quantum sit bonum Obedientiã, cum prohibebat ab eã re, quæ non erat mala. Sola Obedientiã tenet palmam: sola ibi inobediencia sumit*

Tertiò. In obediendo speculi Idææque loco tibi in- seruit Obedientiã Christi. Primò. Anima sanctissima Christi per scientiam suam beatam & infusam semper Divinam spectabat voluntatem, & in illa decreta Divina, quibus

Philipp. 2.

quibus perfecte se conformabat. Se. unō. Obedi-
Christi fuit continua, & intensa usque ad mortem
finem vitæ suæ cum mortem etiam ipsam
propter Obedientiam. Tertio. Fuit Obedien-
tissimi holocausti; obēdivit enim cunctis

Ioan. 8.

Ioan. 5. ibi.
dem.

sentis, executivā, volitivā, intellectuā. *Quæ
sunt ei, facio semper. Non quare voluntatem
sed ejus qui misit me. Sicut audio à Patre meo, ita
facio.*

Quartò. Tria motiva in particulari habuit
D. N. in obediendo Patri suo æterno. Primum
Obedientiæ: *Sicut mandatum dedit mihi Pater
Secundum fuit Amoris proximi: Pro eis ego
id est, sacrifico meipsum.* Tertium fuit Charitatis
Quæ placita sunt ei, facio semper. Ad eundem
Oculis mentis tuæ semper observabitur Voluntas
in voluntate Superioris representata, & in ea
perleges ordinationes, isdem te conformando
do, in omnibus rebus etiam difficultibus obedere
Perfecta Obedientia, docet S. Thomas, sequi
alterius, contra motum proprium voluntatis: *quæ
tendit, ad vitam & ad honorem.* Tertio, contra
mæ potentiis, non executiva duntaxat, sed
voluntate & intellectu obtemperabis. Quæ
Obedientia vocatur à Climaco: *Sepulcrum
voluntatis: à Cassiano: Scultia propter
& sine discursu.* Quartò obediens propter
Obedientiæ, Charitatis Dei & proximi. re-
sulit quoque S. Apostolus Petrus: *Castificatio
purificantes) animas vestras in Obedientia
in fraternitatis Amore.* Obediendo simili pro-
lutem proximi, ad gloriam Dei. Et hæc de Obedien-
Verum ut hæc virtus ad eò necessaria eò magis
Religiosi imprimatur, sequentia considerabitur
tam ad vota, quam ad Regulas Religiosorum
nec non ad Consilia Evangelica
spectantia.

Serm. 4.

voluntatis: à Cassiano: *Scultia propter
& sine discursu.* Quartò obediens propter
Obedientiæ, Charitatis Dei & proximi. re-
sulit quoque S. Apostolus Petrus: *Castificatio
purificantes) animas vestras in Obedientia
in fraternitatis Amore.* Obediendo simili pro-
lutem proximi, ad gloriam Dei. Et hæc de Obedien-
Verum ut hæc virtus ad eò necessaria eò magis
Religiosi imprimatur, sequentia considerabitur
tam ad vota, quam ad Regulas Religiosorum
nec non ad Consilia Evangelica
spectantia.

2. Pet. 1.

purificantes) animas vestras in Obedientia
in fraternitatis Amore. Obediendo simili pro-
lutem proximi, ad gloriam Dei. Et hæc de Obedien-
Verum ut hæc virtus ad eò necessaria eò magis
Religiosi imprimatur, sequentia considerabitur
tam ad vota, quam ad Regulas Religiosorum
nec non ad Consilia Evangelica
spectantia.